

ДАМЯН ДАМЯНОВ
МАХМУРЛУК

chitanka.info

На Васил Сотиров

*Снощи много яко се напих.
Както казват — чак до козирката!
„Главо, ти ми пречиш — промълвих. —
Свалям те за малко...“*

*И нататък
стана ясно: ясен хоризонт,
нищо че на свещ го наблюдавах,
ясен хялб, преглъщан с тъмен стон,
ясен ум, макар и помрачняващ...
Ясно бъдеще пред мен, макар,
заизкачвайки му стръмнината,
да се стрепнах в острия му старт,
та... си понамерих пак главата.
И дочух как, бог да я прости,
мама от отвъд ми се обади:
„С глътката внимавай, синко, ти!
В тъмното ѝ можеш да пропаднеш...“
Кой да слуша!*

*И без капка свян
викнах я: „Ела да ти наля!
Мъчно ми е, не че съм пиан,
а че утре пак ще изтрезнея!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.